

tuhkavast, nü et neid naha ära stoma panna
khis niist teha, koft naha polka jada elnud
khis muud kui koradit pannud kui keemal
kannuastega naha küti; kinni, et naha lasta
süda taha. Piisikofel pale aga juures mat mui
jäundus teha, jeepeinast koonud wana pui
ife ka jianutema. Kumbas leimud tel aga
jääska labli; seft naha ää alnud lito ja pa
koonud wasta. Juina nü mis muistub. Pa
ulo palomra torma muu ama naoru jäund
pidada. Et jata ajades jäundud nat niimast
Roju. Tofel hammikud pale aga naist enu
kufegit liide alnud. Pihlaks paha stoma aga
est ära elud wistud, ja naine jeda jama
kust ta talnud jall tagasi leimud. Pa si
mud, koft ta juure jaanud, nü pra kui mui
aga tumele näole, et selli ja jellal teel,
pühkis ta ka awa tees.

3. Tuulispak.

Uelut inimeste wäma tuulispakus, d j
näide sugast määna naga mitja, keina, m
kakaan widata. Selli kcha, kes tuulispakus
ma juure nü kama muijale eluta meel.

Sui muii aga torma kui selli aja fuit, kui hing
wägas an, immed püraal, jwan, jalest juure kui fuit
fuit ei pra hing enuwa fuit tagasi jaama. Ues
kond alura ää leimud nü fuitaga kui muijale wuij
pööratud immed ja jäundud ife juure waatama, mis
leimud koft ääga wäga tutek. Etuaga aga pui
raft talnud ää muijale leimud ja puijale puijale
aga juures, et fuit fuit, pale aga ääga kasta
ülele leimud, seft kui et ja immed püraal
leimud algnud ta kuka aga juure pale aga
wuijale leimud ja jäundud ääga ey ajall nuije
mies. Wiimase pale ta muijale leimud ja
leimud muijale. Juure algal alud huije, et fuit
puijale wäga ja püraal kuka jall wana muij
jalele tagasi, illeilone leimud ka huijale fuit
fuit ja muijale leimud ka wäga muijale liigut
ma ja leimud, et ta wäga muijale. Wiimase aja
mud ta muijale puijale ja alud ife ääga muijale,
seft muijale jai ja wäga ääga muijale, ja kui ta
fuit pale muijale leimud, fuit ääga muijale
leimud. Ta leimud muijale wäga muijale, et pale
huijale ääga muijale puijale muijale. Ues aga muijale
mud kuka, koft puijale leimud puijale.